

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 4. aprila 2014. god.
Br. ref.:RK 594/14

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučajevima br.

KI194/13

KI202/13

KI203/13

KI204/13

Podnosioci

Rrahman Rashiti, Ali Dragusha, Isak Dragusha, Nazim Dragusha

Ocena ustavnosti odluke SCEL-09-0001, Sudskog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova o pitanjima koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju, od 4. februara 2010. god.

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosioci zahteva

1. Zahteve KI194/13, KI202/13, KI203/13, KI204/13, su podneli: g. Rrahman Rashiti iz sela Obrandža, opština Podujevo, g. Ali Dragusha, g. Isak Dragusha, i g. Nazim Dragusha svi iz sela Prugovac, opština Priština (u daljem tekstu: podnosioci zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosioci zahteva osporavaju odluku SCEL-09-0001, Sudskog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova o pitanjima koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Sudsko veće Posebne komore), od 4. februara 2010. god., koja je podnosiocima uručena različitih datuma. Podnosiocu u slučaju KI194/13, po njegovoj tvrdnji odluka je uručena 10. marta 2010. god., podnosiocu u slučaju KI202/13 odluka je uručena 24. februara 2011. god., dok su podnosiocima u slučajevima KI203/13 i KI204/13, odluke uručene 13. jula 2011. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ustavna ocena odluke koja navodno onemogućuje podnosiocima zahteva da ostvare prava na udeo od 20% od privatizacije društvenog preduzeća Ramiz Sadiku (u daljem tekstu: DP "Ramiz Sadiku"), u Prištini.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na član 113.7 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu:Ustav), članu 47 Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo Br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilima 29 i 37 Poslovnika o radu Ustavnog suda (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

5. Dana 11. i 14. novembra 2013. god., podnosioci su podneli zahteve Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 2. decembra 2013. god., predsednik je odlukom br. GJR. KI194/13 imenovao sudiju Ivana Čukalovića za sudiju izvestioca. Istog dana predsednik je odlukom br. KSH. KI194/13 imenovao i Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Arta Rama-Hajrizi.
7. Dana 10. decembra 2013 god., predsednik je doneo odluku kojom slučajeve KI202/13, KI203/13 i KI204/13 pripaja slučaju KI194/13.
8. Dana 17. decembra 2013. god., u skladu sa pravilom 37 Poslovnika o radu, Sud je obavestio podnosiocima zahteva o registraciji i spajanju zahteva, takođe, Sud je tražio od podnosilaca da dostave dokaze kada je osporena odluka njima uručena.
9. Sud je istog dana obavestio Posebnu komoru Vrhovnog suda.
10. Podnosioci zahteva, Sudu nisu podneli prigovor na odluku o spajanju zahteva, takođe nisu dostavili tražene informacije.

11. Dana 21. januara 2014. god., Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo sudu preporuku o neprihvatljivosti.

Pregled činjenica

12. Podnosioci zahteva su u nekom vremenskom periodu bili radnici DP "Ramiz Sadiku".
13. Dana 27. juna 2006. god., DP „Ramiz Sadiku“ je završilo proces privatizacije.
14. Podnosioci zahteva nezadovoljni odlukom Agencija za Privatizaciju (u daljem tekstu: Agencija) koja ih nije uključila na listi radnika koji su ostvarili pravo na udeo od 20% od privatizacije DP „Ramiz Sadiku“, podneli su žalbe Posebnoj komori Vrhovnog suda.
15. U žalbi Posebnoj komori Vrhovnog suda, podnosioci navode da su oni žrtve diskriminacije, da su u DP „Ramiz Sadiku“ radili sve dok nisu nasilno udaljeni sa svojih radnih mesta, da su posle rata 1999. god., nekoliko puta pokušavali da se vrate da ponovo rade. Podnosioci zahteva su uz žalbe Posebnoj komori priložili i kopije ličnih dokumenata na kojima je pisalo da su rođeni: podnosilac KI194/13, 1. decembar 1937. god., podnosilac KI202/13, 14. februara 1938. god., podnosilac KI203/13, 23. maja 1939. god., i podnosilac KI204/13, 23. aprila 1939. god.
16. Agencija je dopisom Posebnoj komori odgovorila na žalbe podnosilaca zahteva tvrdeći da podnosioci ne ispunjavaju uslove da se nađu na listu radnika koji su ostvarili pravo na udeo od 20% od privatizacije DP „Ramiz Sadiku“, jer su u trenutku privatizacije napunili 65 godina života.
17. Nepoznatog dana tokom postupka saslušanja pred Sudskim većem Posebne komore, podnosioci zahteva su naveli da su njihove radne knjižice uništene tokom rata 1999. god., te da su Agenciji dostavili dokumentaciju koja na indirektan način pruža dokaze o njihovom radnom statusu u DP „Ramiz Sadiku“, da su posle 1999. god., oni pokušavali da se vrate na radna mesta koja su nekada imali ali da njihovi zahtevi nisu naišli na razumevanje kod nadležnih u preduzeću. Svi podnosioci su Sudskom veću priložili i svoja lična dokumenta.
18. Dana 4. februara 2010. god., Sudsko veće posebne komore je donelo odluku SCEL-09-0001, kojom su žalbe podnosilaca odbijene kao neosnovane. U obrazloženju svoje odluke Sudsko veće je navelo: „*da je na osnovu priloženih dokumenata u spisima predmeta i na osnovu saslušanja utvrđeno da su podnosioci u momentu privatizacije DP „Ramiz Sadiku“, imali više od 65 godina života, te shodno tome oni nisu ispunili zahteve iz člana 10.4 Unmik uredbe br. 2003/13.*“

Relevantan zakon

19. UNMIK Uredba br. 2003/13, od 9. maja 2003 god., O PROMENI PRAVA KORIŠĆENJA NEPOKRETNE IMOVINE U DRUŠTVENOJ SVOJINI

Član 10.4 (Prava zaposlenih)

„Smatra se da zaposleni ima pravo na isplatu ako je takav zaposleni registrovan kao zaposleno lice pri društvenom preduzeću u vreme privatizacije, i ako je ustanovljeno da je bilo na platnom spisku preduzeća najmanje tri godine. Ovaj zahtev ne sprečava zaposlene, koji tvrde da bi bili tako registrovani i zaposleni da nisu bili predmet diskriminacije, da podnesu žalbu Posebnoj komori shodno članu 10.6.“

Tvrđnje podnosioca zahteva

20. Podnosioci u zahtevima navode da sporna odluka njima povređuje pravo na rad kao i članove 19 [Sprovođenje Međunarodnog Prava], 22 [Direktna Primena Međunarodnih Sporazuma i Instrumenata] i 24 [Jednakost pred Zakonom] Ustava Republike Kosovo.

21. Svi podnosioci se obraćaju sudu sa zahtevom:

„da žele da i njima pripadne pravo na 20% kao i svim drugim zaposlenim radnicima preduzeća Ramiz Sadiku.“

Ocena prihvatljivosti

22. Sud navodi, da bi bio u mogućnosti da odluči po žalbi podnosioca, prvo treba da ispita da li su podnosioci zahteva ispunili uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovnikom.

23. Vezano sa time, Sud se poziva na član 113.7 Ustava, koji propisuje:

„Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom“.

24. Sud se takođe poziva i na član 49 Zakona koji predviđa:

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku (...).”

25. Sud, takođe, uzima u obzir pravilo 36 (1) b) Poslovnika, koje propisuje:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:

...

b) samo ako je zahtev podnet u roku od četiri meseca od dana kada je odluka o poslednjem delotvornom pravnom sredstvu dostavljena podnosiocu zahteva...”

26. Na osnovu podataka iz spisa predmeta, Sud konstatuje da su podnosioci podneli svoje zahteve 11. i 14. novembra 2013. god. Takođe, Sud je na osnovu raspoloživih spisa utvrdio da je poslednja odluka SCEL-09-0001, Sudskog veća Posebne komore, podnosiocima uručena sledećih datuma: podnosiocu u slučaju

KI194/13 odluka je uručena 10. marta 2010. god., podnosiocu u slučaju KI202/13 odluka je uručena 24. februara 2011. god., podnosiocima u slučajevima KI203/13 i KI204/13 odluke su uručene 13. jula 2011. god., shodno tome podnosioci su podneli svoje zahteve sudu nakon isteka zakonskog roka propisanog članom 49 Zakona i pravilom 36 (1) b) Poslovnika.

27. Sud takođe podseća da je svrha četiri meseca zakonskog roka iz člana 49 Zakona i Pravila 36 (1) b) Poslovnika o radu da promoviše pravnu sigurnost, obezbeđujući da slučajevi koji postavljaju ustavna pitanja budu razmotreni u okviru razumnog roka i da predhodno donete odluke nisu beskrajno otvorene za osporavanje (vidi slučaj O' LOUGHLIN i drugi protiv Ujedinjenog Kraljevstva Br. 23274/04, ECtHR, Odluka od 25 avgusta 2005).
28. Iz toga proizilazi da su zahtevi van vremenskog roka.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7. Ustava, članom 20 Zakona i pravilom 36 (1) b) Poslovnika o radu, 21. januara 2014. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20, stavom 4, Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Ivan Čukalović

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani